

Изведнъжъ тѣ видѣли една грамадна птица, която се въртѣла на голѣми кржгове право надъ тѣхъ и най-сетнѣ се спуснала на близо до тѣхъ около една отъ скалитѣ. Слѣдъ това тѣ чули жаленъ писъкъ.

Спуснали се момиченцита и видѣли, че орелъ сграбилъ въ ноктитѣ си старото познато джудже и се канѣлъ вече да го дигне на високо.

Добритѣ момиченца веднага силно се хванали за малкото човѣче и се борили съ орела, до като той изпусналъ жертвата си.

Като се успокоилъ малко отъ голѣмия страхъ, джуджето закрѣщѣло съсь своя прѣсипналь гласъ:

— Нима вие не можахте да ме теглите малко по-полека? Вие тѣй се стискахте въ моята тънка дрѣха, че цѣла я изпокжсахте!

Ахъ вие груби, невъзпитани глупачки!

Послѣ то взело една торба съсь скжпоцѣнни камѣни и отново се скрило между скалитѣ въ своята пещера.